

Lúčik

Občasník žiakov ZŠ s MŠ Stakčín

šk. r. 2015/2016

Vianoce 2015

*Všetko stíchlo, zakrylo sa perinôčkou snehovou,
len vločky sa na zem sypú tmavou nočnou oblohou.
A v oblôčku svetlo svieti – náš vianočný strom,
vôkol neho kľdel' detí, ožil tichý dom.
A v tom dome láskou dýcha každá bytosť živá...
Čarovná je vianočná noc, krásna podmanivá.*

*Letia sane dolu stráňou, na nich malé deti,
už sa blíži Nový rok, ten čas rýchlo letí!
Starý rok už odchádza, nový ide za ním.
Veľa šťastia, zdravia, lásky,
to je naším práním.*

Milí pedagógovia a žiaci!

Vianoce sú sviatkom rodiny, útulného domova, voňavého ihličia, radosti, pokoja. Sú najkrajšími sviatkami roka.

Máloktorý národ na svete ma také krásne vianočne tradície ako náš. Možno je to preto, že od vekov si cenil mier, ticho, pokoj, ktorých sa mu v histórii nie vždy dostávalo. Na mnohé zvyky sa už zabúda, ale mali by sme sa k nim vracieť, najmä k podstate Vianoc a ich kúzlu, ktoré spočíva nie v preplnených stoloch ani v mnohorakých daroch, ale v duši človeka, v добрote srdca, v správaní sa k blízkym, k spolupracovníkom, k okoliu. Začnime aj na tohoročnom vianočnom stromčeku svetielka pre všetkých ľudí dobrej vôle, čo chcú pokoj na zemi.

K prichádzajúcim vianočným sviatkom Vám želim, aby k Vám radosť prišla po špičkách a bolo ju počuť v celom dome, aby zvončeky šťastia nezvonili smiechom len na vianočnom stromčeku, ale počas celého roka, aby ste mali plné dlane lásky, do ktorých vždy veľa dostanete, ale z nich aj ostatným darujete, aby Vaše šťastie bolo svetielkom aj pre druhých, aby ste sa tešili z toho, čo máte, a aby vo Vašom srdci a v duši bol pokoj a mier.

Krásne, šťastné, pokojné, láskyplné a požehnané Vianoce.

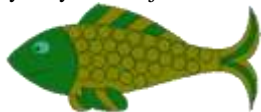
Mgr. Tatiana Kapraľová, riaditeľka

Zaujímavosti o Vianociach

BETLEHEM údajne postavil prvýkrát svätý František z Assisi. V roku 1223 vraj pripravil v jaskyni v talianskom Grecciu jasle, do ktorých uložil živé dieťa, osla, vola, Máriu a Jozefa. Takto chcel ukázať veriacim, v akej chudobe sa zjavil Boh. Zároveň vraj zaviedol tradíciu darčiekov, ktorá má symbolizovať lásku Boha.

RYBA bola v stredoveku pôstnym jedlom, ale to nie je jediný dôvod, prečo je súčasťou vianočného menu. Ryba je po grécky **ICHTHYS** – anagramlesousChristosTheouHyiosSoter, čiže Ježiš Kristus, Syn Boží, Spasiteľ. Ryba bola tajným znakom prvých kresťanov, ulovená ryba symbolizuje veriacich.

VIANOČNÝ STROMČEK

sa dostal do Európy ako symbol Vianoc až v polovici 16. storočia. Prvé zmienky o ozdobenom stromčeku pochádzajú z Brém. Z nemeckého a rakúskeho územia sa tento zvyk v polovici 19. storočia dostal aj na Slovensko. Najprv do väčších obcí a bohatších rodín, neskôr sa tento zvyk rozšíril aj do tých najchudobnejších domácností.

IMELO sa ešte od čias Keltov považuje za kúzelnú rastlinu. Rastie vysoko na stromoch a jeho perlové plody dozrievajú práve v decembri. Naši predkovia zistili, že ochraňuje pred ohňom, čarodejnicami a duchmi. Podľa jednej legendy bolo imelo kedysi stromom, z ktorého dreva bol zhotovený kríž, na ktorom zomrel Kristus. Strom vraj hanbou zoschol. Potom sa premenil na rastlinu, ktorú dnes poznáme ako imelo. Odvtedy prináša šťastie všetkým, ktorí popod neho prejdú.

VIANOČNÁ RUŽA je krehký kvietok prichádzajúci z Mexika, ku ktorému sa vzťahuje jedna legenda. Chudobné dievčatko Mária a jej brat Pablo veľmi chceli dať Ježiškovi darček, ale nemali naň peniaze. Preto cestou do kostola natrhali zopár kvietkov pri ceste. Ostatné deti sa im preto smiali. Ale keď chudobní súrodenci dávali kvietky k jasličkám, zelené lístky navrchu sa zázračne premenili na nádherné červené lupienky. A tak vznikla vianočná ruža.

Vianočný príbeh

Žili raz mladí manželia, veľmi chudobní, ale šťastní a plní vzájomnej lásky. Ona mala nádherné husté čierne vlasy stiahnuté do dvoch hrubých vrkočov, ktoré jej siahali priam po kolena. Hoci nebola krásavica, ale každý, kto ju videl, musel ju obdivovať pre jej vlasy. On bol úradník na tom najnižšom poste a jediné, čím by mohol vzbudiť záujem okolia, boli jeho zlaté vreckové hodinky. Zdedil ich po otcovi, ale bez potrebnej zlatej retiazky, ktorá, viac z jeho vrecka, by každého upozornila, že je ich majiteľom. Pochopiteľne, že veľmi chcel mať takú retiazku a ona o jeho túžbe vedela. Aj ráno na Štedrý deň si predstavovala jeho radosť, keby mu ju darovala. Nemala ale peniaze na nijaký vianočný dar, kdeže zlatú retiazku! Zrazu dostala nápad. Vybrala sa bez váhania do mesta, predala svoje krásne vlasy a utekala k zlatníkovi. Kúpila mužovi zlatú retiazku, tú, ktorú on vždy vo výklade obdivoval. On keď išiel domov z úradu, si všimol, že vo výklade u zlatníka už nie je zlatá retiazka a zamrzelo ho to. Ale na jej mieste ležala krásna spona do vlasov. „To by bol pravý vianočný dar pre moju ženu“, pomyslel si. Ani on neváhal, vymenil svoje zlaté hodinky za zlatú sponu do jej vlasov. Pod vianočným stromčekom jej dal sponu do vlasov, ktoré si odstihla a ona jemu retiazku k hodinkám, ktoré predal.. V ten večer boli nesmierne šťastní.

Výchovno-vzdelávacia exkurzia

Zaujímavú exkurziu zorganizovala pre nás deviatakov a ôsmakov naša triedna učiteľka Mgr. N. Kerekaničová. A to sme nemuseli ani ďaleko cestovať.

Dňa 2. októbra 2015 sme navštívili nové obecné múzeum v Zemplínskych Hámroch. Hneď po príchode sa nás ujali dve sprievodkyne, ktoré nás rozdelili do dvoch skupín. My z druhej skupiny sme šli najskôr do múzea, ktoré je zriadené v kamennej murovanici, v najstaršej, 120-ročnej budove obce. Tam sme si pozreli dve expozície – expozíciu priemyselnej výroby a etnografie. Nás dievčatá viac zaujala etnografická expozícia. Dozvedeli sme sa v nej o živote našich predkov na Hornom Zemplíne a v Cirošskej doline, o tradičných plodinách, ktoré sa v minulosti pestovali a spracovávali, ale aj o tom, ako ľudia bývali a aké tradičné remeslá prevkitali v obciach pod Sninským kameňom. Chlapcov zase upútala samostatná expozícia kováčstva a hámorníctva v hámri, najmä buchar, ktorý vyzeral ako obrovské kladivo. Tu sme si mohli za 1 euro vyraziť aj vlastnú mincu.

Po týchto prehliadkach sme sa s prvou skupinou vymenili a nasadli do autobusu, ktorý nás vyviezol do expozície banskej činnosti v lokalite pod kameňolomom. Tam sme si prezreli repliku štólne, kde sa ťažila železná ruda. Nakoniec sme sa boli pozrieť na zrekonštruovanú bývalú úzkokoľajku, po ktorej sa v minulosti dopravovala železná ruda, o niečo neskôr drevené uhlie a naposledy vyťažené drevo z okolitých lesov. Na nej bol umiestnený rušeň s dvoma oplechovanými vozňami a dobová drezina na ručný pohon.

Domov sme sa vrátili obohatení o množstvo nových poznatkov a dojemov.

Livia Mandzáková, 9. A

Výstup na Ruské sedlo

Bol chladný, ale krásny a slnečný deň 3. november 2015. O pol deviatej ráno sme nastupovali do autobusu. 93 žiakov druhého stupňa, 6 učiteľov a dvaja sprievodcovia zo Správy NP Poloniny v Stakčine. Cieľom našej cesty bolo Ruské sedlo.

Cesta autobusom ubehla rýchlo. Vystúpili sme pod Ruským sedlom a ďalej sme pokračovali pešo. Cestou sme obdivovali krásy jesennej prírody v prírodnej rezervácii Šípková a spoznávali flóru a faunu. Najviac nás zaujali „hlavové buky“, objavili sme salamandru škvrnitú a videli sme tiež stopy a trus zubrov. Našťastie. Nevieľ, čo by sme robili, keby sme stretli ich, myslím zubrov. Kamennou cestou Porta Rusica sme sa dostali na Ruské sedlo a k prameňu rieky Cirocha. Náročný výstup nám dal poriadne zabráť, preto sme si dali asi polhodinový oddychový čas. Najedli sme sa, občerstvili, pofotili a poďho domov.

Cesta naspäť sa nám zdala oveľa kratšia a prešli sme ju aj oveľa rýchlejšie. Určite to bolo aj tým, že sme išli smerom dole. V autobuse sme skoro všetci driemali – takí sme boli unavení. Na druhý deň v škole polovica z nás mala svalovku, ale aj tak sme sa zhodli na tom, že to bolo super.

Ján Štofira, 7. A

Medzinárodný deň školských knižníc

Tohtoročný Medzinárodný deň školských knižníc sa na našej škole niesol v znamení dvestého výročia narodenia Ludovíta Štúra. Už na začiatku kalendárneho roka 2015 minuloroční deviataci pripravili panel s najdôležitejšími informáciami zo života a diela tejto významnej osobnosti našich národných dejín pod názvom Rok Ludovíta

Štúra, ktorý je umiestnený na druhom poschodí našej školy. V máji 2015 sme sa zapojili do súťaže o najkrajší portrét Ľudovíta Štúra. Víťazné práce sú vystavené vo vitríne tiež na druhom poschodí školy.

Od 1. vyučovacej hodiny dňa 26. októbra 2015 sa priebežne vo všetkých ročníkoch našej školy konali aktivity k Medzinárodnému dňu školských knižníc. Žiaci 1. až 4. ročníka si najskôr pozreli prezentáciu o živote a tvorbe Ľ. Štúra a po nej sa vystriedali v školskej knižnici pri rôznych činnostiach. Podrobnejšiu prezentáciu o Ľ. Štúrovi si pozreli aj žiaci 5. až 7. ročníka, po nej piatci skladali portrét Ľ. Štúra formou puzzle.

My deviataci a ôsmaci sme súťažili. Pre nás pani učiteľky slovenského jazyka a literatúry pripravili kvíz o Ľ. Štúrovi. Každú triedu zastupovalo päťčlenné družstvo, ktorého úlohou bolo správne odpovedať na 30 otázok kvízu. Najlepšie vedomosti preukázalo družstvo našej triedy, ktoré získalo 23 bodov, druhá bola 9. B a tretí skončili ôsmaci.

Vyvrcholením nášho Medzinárodného dňa školských knižníc bolo vydanie Zborníka žiackych literárnych prác, v ktorom sa nachádza aj moja literárna práca, čo ma nesmierne teší.

Bianka Lukacková, 9. A

Záložka do knihy spája školy

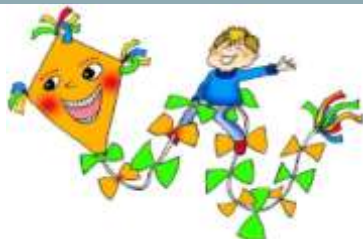

Bola som veľmi rada, keď nám pani učiteľka na začiatku októbra povedala, že aj toho roku sa žiaci našej školy zapoja do projektu Záložka do knihy spája školy. Téma bola zaujímavá – Múdrosť ukrytá v knihách. Keďže veľmi rada kreslím aj čítam, vôbec som s tým nemala problém. Záložiek som urobila až sedem, aby mala pani učiteľka z čoho vyberať. Potešilo ma, že všetky moje záložky putovali do Základnej školy na Rastislavovej ulici v Prievidzi, ktorá bola našou

partnerskou školou. Dúfam, že tomu, kto ich dostal, urobili radosť.

Melánia Nergešová, 6. A

Šarkaniáda

Už sme sa nevedeli dočkať! Šarkany doma pripravené a vetra nikde. Najskôr pršalo, potom síce pršať prestalo, ale neľúkalo. A tak sme radšej využili snečné počasie, aby sme neskôr nemuseli púšťať šarkany pomedzi snehové vločky. Vôbec to nebolo také strašné, ako sme si mysleli. Skoro všetky šarkany lietali, niektoré dokonca v poriadnej výške. Trošku sme im síce museli pomáhať, preto sme sa poriadne nabežali. Ale nevadí. Hlavne, že sme sa všetci zabavili.

Mgr. J. Morongová, vedúca MZ

Listy ožívajú

Jeseň je krásna. Najmä keď je suchá a snečná. Vtedy si každý všimne, ako sú stromy odedéť do zlatého rúcha.

My sme si časť toho rúcha priniesli do školy a zhotovili z neho to, čo nám prišlo na um – fantázii sa medze nestanovili. Výsledok hovorí za všetko. Na prízemí na chodbe školy máme z jesenných listov vytvorený zaujímavý zvierací svet. Je tam slon, ježko, páv, vtáčik, motýľ, veverička, myška, mačička, psiček a mnohé iné zvieracie tvory i rozprávkové bytosti.

Mgr. Jana Morongová, vedúca MZ

ANKETA

Opýtali sme sa našich prváčikov na to, čo sa im zatiaľ v škole najviac páči. Tu sú ich zaujímavé odpovede:

Nina Kľagová: Mne sa najviac páči na hodinách slovenského jazyka a výtvarnej výchovy.

Alex Verbický: Ja mám rád angličtinu.

Daniela Gorol'ová: Mne sa páči písanie.

Nella Lal'ová: Mne je najlepšie na výtvarnom krúžku.

Samuel Rudy: Ja mám najradšej telesnú výchovu.

Nela Kofirová: Aj ja.

Zuzana Hučková: Najviac sa mi páčilo, keď sme na krúžku pozerali rozprávky.

Richard Šoth: Najlepšie je v počítačovej učebni, kam niekedy chodíme z družiny.

Lenka Kapraľová: Mne sa páči družina.

Vanesa Olahová: Aj mne.

Dominik Salák: Mne sa páči tabuľa.

Laura Dereninová: Veľmi sa mi páčilo v knižnici, keď sme tam minule boli.

Nela Roháčová: Mňa baví prepisovanie z tabule.

Richard Bajza: Aj mne. Ale tá, čo máme vzadu. (interaktívna – poznámka autora).

Peter Čopík: Mne sa páčia obidve tabule.

Sebastián Baranec: Mne sa páči zemeguľa (glóbus – poznámka autora) na skrini.

Tobias Varchol'ak: Mne obrazy na stene.

Kristián Koribanič: Mne slovenská vlajka.

Livia Dudyová: Mne znak Slovenskej republiky.

Anketu so žiakmi pripravil Marin Morong, 9.B

Jožko píše Ježiškovi: „Milý Ježiško, prosím Ťa, na Vianoce mi pošli 40 eur. Veľmi by to mne aj mamke pomohlo.“ List odnesie na poštu. Poštárky ho otvoria, prečítajú si ho a zato, že Jožka majú rady, poskladajú sa a pošlú mu 20 eur. Jožko píše späť Ježiškovi: „Ježiško, ďakujem Ti za tie peniaze, veľmi nám pomohli. A predstav si, že tie tety na pošte mi jednu 20 eurovku zobrali.“

Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček, „Chcel by som sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, tablet, nový LCD televízor, mp3 prehrávač, snowboard s výbavou, notebook, playstation, nové hodinky, autičko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača... a veľa iných vecí, ale keďže som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.“

ilí žiaci, na záver vám ponúkame niekoľko krásnych vianočných a novoročných prání, ktorými môžete potešiť svojich blízkych a priateľov:

Ak láska topí ľad, čo pani Zima vyčarila, ak dá človek viac, čo v sebe skrýva, ak vládne všade ticho a počuť len praskať mráz, padajúce vločky a v detských očiach je vidieť jas, tak prišla doba, keď každý pre každého má pár prívetivých viet a nad čaro Vianoc nič krajšieho niet!

Až vianočné zvony odbijú polnoc a oznámia príchod čarokrásnych Vianoc, zabudni hneď na všetky starosti a preži chvíle v zdraví, šťastí a radosť.

Blížia sa tie krásne chvíle vianočné, v láske, šťastí, harmónii prežité ich spoločne. Nie sú dôležité dary, ale v novom roku nech sa darí!

Do nového roku veľa šťastia, lebo je krásne, veľa zdravia, lebo je vzácne, veľa lásky, lebo jej je málo a veľa všetkého, čo by za to stálo.

Hromadu darčiekov, čo srdce pohladia, rodinu a priateľov, čo nikdy nezradia, k bohatstvu krôčik a ku šťastiu krok, nádherné Vianoce a šťastný nový rok!

Hviezdička na nebi svieti a deň za dňom neustále letí. Do nového roka je už len krok, tak Vám želim šťastný celý nový rok.

Keď uvidíte svoje sny kráčať v snehu a na srdiečkach pocítite nehu, keď snehová vločka zacengá Vám na nose, nech tíško znejú slová: Prajem Vám krásne Vianoce!

Mrazivé Vianoce, všade biely sneh, konečne pokoj, nebo plné hviezd. Je tu čas sviatočný, keď stromček sa ligoce, prajeme zo srdca krásne Vianoce.

Mráz namaľoval na okná biely kvet a vianočný čas opäť prišiel k nám. Pod bielou perinou spí celý svet a každý začal veriť rozprávkam. Prajem krásne Vianoce!

Nech vianočný zvonček šťastím Vám zvoní, nech vianočný čas v lásku sa zmení. A tak krásne ako sa hviezda ligoce, tak nádherné a tajomné Vám prajeme Vianoce.

Tisíce drobných hviezdičiek žiari, na konári do uzla vianočných pesničiek vplietajú sa tisíc prání. Dajme si pod stromček úsmev, čo slzy stiera a rany hojí, kus dobrej vôle, súcitu, veď to všetko tak málo stojí.

